

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 1 smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP⁽¹⁾, doložka 1 prílohy k smernici 1999/70/ES, doložka 4 prílohy k smernici 1999/70/ES a všeobecná zásada práva Únie, ktorá sa týka zákazu diskriminácie na základe druhu pracovnej zmluvy, vykladať v tom zmysle, že bránia takej vnútroštátnej úprave, ktorá, pokiaľ ide o určenie dĺžky výpovednej doby, pre pracovné zmluvy na dobu určitú uzatvorené na viac ako 6 mesiacov stanovuje iné (z pohľadu zamestnancov, ktorí pracujú na základe pracovných zmlúv na dobu určitú, menej výhodné) zásady, ako sú tie, ktoré platia pre určenie výpovednej doby v prípade pracovných zmlúv na dobu neurčitú, a bránia konkrétne ustanoveniu vnútroštátneho práva (článok 33 zákona z 26. júna 1974, Zákoník práce — Dz. U. 1998, č. 21, poz. 94, v znení zmien a doplnení), ktoré v prípade pracovných zmlúv na dobu určitú uzatvorených na viac ako 6 mesiacov stanovuje pevnú dvojtýždennú výpovednú dobu nezávislú od počtu rokov, ktoré zamestnanci odpracovali u zamestnávateľa, pričom v prípade pracovných zmlúv na dobu neurčitú závisí výpovedná doba od počtu rokov, ktoré zamestnanci odpracovali u zamestnávateľa, a môže trvať od dvoch týždňov do troch mesiacov (článok 36 § 1 Zákonníka práce)?

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Úrad priemyslového vlastníctví (Česká republika) 29. januára 2013 — MF 7 a. s./MAFRA, a. s.

(Vec C-49/13)

(2013/C 141/16)

Jazyk konania: čeština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Úrad priemyslového vlastníctví

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: MF 7 a. s.

Žalovaná: MAFRA, a. s.

Prejudiciálne otázky

1. Je potrebné ustanovenie článku 3 ods. 2 písm. d) smernice [2008/95/ES]⁽¹⁾ vykladať tak, že pre posúdenie existencie dobrej viery na strane prihlasovateľa ochrannej známky sú relevantné iba okolnosti zjavné pred dňom alebo ku dňu podania prihlášky ochrannej známky, alebo môžu byť ako podporné dôkazy existencie dobrej viery prihlasovateľa použité také okolnosti, ktoré nastali po podaní prihlášky?
2. Je potrebné aplikovať rozhodnutie v spojených prípadoch C-414/99 až C-416/99⁽²⁾ všeobecne na všetky prípady, keď sa posudzuje, či vlastník ochrannej známky udelil súhlas ku konaniu, ktorého následkom môže byť oslabenie či obmedzenie jeho výlučných práv?

3. Je možné vyvodzovať existenciu dobrej viery na strane prihlasovateľa neskoršej ochrannej známky zo situácie, keď s ním vlastník skoršej ochrannej známky uzatvoril zmluvy, na základe ktorých súhlasil s vydávaním periodickej tlačoviny, ktorej označenie bolo podobné jeho prihlásenej ochrannej známke, súhlasil s registráciou tejto tlačoviny prihlasovateľom a poskytoval mu podporu pri jej vydávaní, avšak predmetné zmluvy výslovne neupravovali otázku práva k duševnému vlastníctvu?
4. Pokiaľ pre posúdenie existencie dobrej viery na strane prihlasovateľa ochrannej známky môžu byť relevantné aj okolnosti, ktoré nastali po podaní prihlášky, je možné subsidiárne odvodzovať existenciu dobrej viery na strane prihlasovateľa zo situácie, keď vlastník skoršej ochrannej známky vedome strpel existenciu napadnutej ochrannej známky počas najmenej desiatich rokov?

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/95/ES z 22. októbra 2008 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 299, s. 25).

⁽²⁾ Zbierka s. I-08691.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank te Rotterdam (Holandsko) 31. januára 2013 — Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij N.V./Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

(Vec C-51/13)

(2013/C 141/17)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank te Rotterdam

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Nationale-Nederlanden Levensverzekering Mij N.V.

Žalovaný: Hubertus Wilhelmus van Leeuwen

Prejudiciálne otázky

1. Bráni právo Európskej únie, najmä článok 31 ods. 3 tretej smernice o životnom poistení⁽¹⁾ tomu, aby boli poisťovne poskytujúce životné poistenie povinné na základe všeobecných právnych inštitútov a/alebo nepísaných noriem holandského práva, ako je primeranosť a spravodlivosť, ktoré platia pre vzťah pred uzatvorením zmluvy medzi poisťovňou poskytujúcou životné poistenie a potenciálnym poistníkom, a/alebo všeobecná či osobitná povinnosť riadnej starostlivosti, oznámiť poistníkom viac informácií týkajúcich sa poplatkov a prirážok za riziko spojených s poistením, než stanovil v roku 1999 holandský právny predpis, ktorým bola prebratá tretia smernica o životnom poistení [najmä článok 2 ods. 2 písm. q) a r) RIAV 1998]?